

- (5) V případě, že vnitrostátní soud smluvní ujednání, které přenáší kurzové riziko na spotřebitele, prohlásí za zneužívající, je při určování právních následků v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva povinen z moci úřední přezkoumat, a to při dodržení práva účastníků vyjádřit se v kontradiktorním řízení, také zneužívající povahu jiných smluvních ujednání, jichž se žalobci ve svém návrhu nedovolávali? Použije se zásada zjišťování skutkového stavu z moci úřední, která vyplývá z judikatury Soudního dvora, i v případě, že je žalobcem spotřebitel, anebo dispozitivní zásada v takovémto případě provedení přezkumu z moci úřední vylučuje, a to s ohledem na postavení, které v celém řízení zaujímá dispoziční právo, jakož i s ohledem na zvláštnosti daného řízení?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS [ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgerichts (Rakousko) dne 1. února 2017 – VTB Bank (Austria) AG

(Věc C-52/17)

(2017/C 144/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: VTB Bank (Austria) AG

Žalovaný orgán: Österreichische Finanzmarktaufsicht

Předběžné otázky

1. Lze použít ustanovení sekundárního unijního práva (zejména například článek 64 nebo čl. 65 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (¹)) na úřední uložení úroků podle zákonné právní úpravy členského státu, podle které je třeba úvěrové instituci při překročení limitu pro velké expozice podle článku 395 odstavce 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (²) uložit za 30 dnů úroky ve výši 2 % překročení limitu pro velké expozice, počítáno na rok?
2. Brání unijní právo (zejména čl. 395 odst. 1 a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, ve znění opravy, Úř. věst. L 321 s. 6 ze dne 30.11.2013) vnitrostátní právní úpravě, jaká byla obsažena v § 97 odst. 1 čtvrté řádky Bankwesengesetz (zákon o bankovním systému, ve znění BGBl. I č. 532/2014), pokud jsou navzdory splnění hmotněprávních podmínek právní úpravy o výjimce článku 395 odstavce 5 uloženy při porušení článku 395 odst. 1 úroky (z čerpání hospodářské výhody)?

3. Musí být čl. 48 odst. 3 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) ⁽³⁾, vykládán v tom smyslu, že „formálně zahájené řízení v oblasti dohledu“ lze spatřovat již v tom, že podnik odevzdává hlášení orgánu dohledu, nebo lze spatřovat „formálně zahájené řízení v oblasti dohledu“ v tom, že v souběžném řízení pro podobná porušení v předcházejících obdobích již bylo vydáno rozhodnutí orgánu dohledu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 176, s. 338.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013, L 176, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) Úř. věst. 2014, L 141, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná el Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 2. února 2017 – Bericap Záródástechnikai Cikket Gyártó Bt. v. Nemzetgazdasági Minisztérium

(Věc C-53/17)

(2017/C 144/28)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bericap Záródástechnikai Cikket Gyártó Bt.

Žalovaný: Nemzetgazdasági Minisztérium

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 3 odst. 3 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ⁽¹⁾ ze dne 6. srpna 2008, konkrétně pododstavec, který zní: „Podniky, které mají jeden či více takových vztahů s fyzickou osobou nebo se skupinou fyzických osob, které jednájí společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích“, vykládán v tom smyslu, že podniky vykonávající činnost na stejném trhu jako členové globální skupiny podniků držené stejnou skupinou vlastníků jsou jako takové a bez ohledu na další okolnosti považovány za „propojené podniky“, aniž je třeba přezkoumat, zda mezi nimi skutečně existuje některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) až d), a zda činnosti na stejném trhu vykonávají na základě společné dohody?
- 2) Má být v případě záporné odpovědi na první otázku uvedený pododstavec vykládán v tom smyslu, že z podniků, které vykonávají činnost na stejném trhu jako členové globální skupiny podniků držené stejnou skupinou vlastníků, jsou za „propojené podniky“ považovány pouze podniky, které mezi sebou mají některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) až d)?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. L 214, s. 3).